

Vážení divadelní přátelé,

ocitáme se v novém roce a jsme tak jako obvykle plní různých plánů a předsevzetí. Pokud v nich někdo má ještě nějakou rezervu, dovoluji si přijít s jedním návrhem, který může pomoci při vylepšování mezilidských vztahů. **Nepoměřovat se.** V parodii na *Hvězdné války* mě uhranul krátký dialog: „*Můj dešvorc je větší než tvůj!*“ „*Ne, můj dešvorc je větší než tvůj!*“, který mě hodně často „navštěvuje“ v situacích, kdy se někdo trapně snaží přesvědčit své okolí o tom, že je lepší než ostatní. A obzvláště vesele či vlastně smutné je to v naší branži – v umění, kde mezi sebou o uznání toho nejlepšího z nejlepších probíhají stejně tak urputné jako nesmyslné boje. Proč nesmyslné? Protože umění prostě není a nikdy nebude sportovní disciplínou, ačkoliv si někteří na tom postavili svou kariéru. Cožpak si vážně někdo může například myslet, že ten nejlepší zpěvák ze všech zpěváků je ten, který nakonec získá titul „Zlatý slavík“? Už jenom onen název této ceny je podezřelý... A navíc, jaký je jeho význam z hlediska historického či geografického? „Opíjí se“ třeba v Austrálii někdo nadšením z toho, kdo zrovna tento rok získal v Čechách toto ocenění? A vědí v té Austrálii, co právě uhranulo diváky třeba v našem divadle? A víme my, co právě dnes v oblasti umění hýbe Austrálií? A stejně tak bych mohl napsat Kolumbií, Gruzii, Islandem atd. atp. ...

Veškeré to lidské soutěžení se vyvinulo do oblundné podoby. Já osobně jsem se kdysi rád díval na cyklistický závod Tour de France. Ale pak jsem se (opakovaně) dozvěděl, že ten, komu jsem držel palce, a nakonec titul šampióna i získal, to dokázal pouze díky tomu, že dopoval. Dnes se na Tour de France dívám stejně rád, ale

cyklistů, kterým už nevěřím, si nevšímám. To, co mě baví, je krajina, vesnice a města, kudy závod vede. Nádherné!

Kolikrát se nám už stalo, že jsme byli absolutně fascinováni zpěvem člověka, který se nikdy nedostal ani do první tisícovky pořadí ve Zlatém slavíkovi. A tak je to se vším. To vzácné žije kolem nás beze snahy po světovém zviditelnění.

Ale přitom jsme stále vystavováni tunám informací, v nichž dominují zprávy o těch s největším dešvorcem. A v poslední době se navíc vyrojily mraky různých snaživců, kteří vlastně vůbec nic neumějí, ale jejichž popularita je založena pouze na jejich obratnosti šířit o sobě nespočetné množství různých nesmyslů.

A kdo je na tom našem světě ten nejlepší? Kdo disponuje nejdělnějším dešvorcem? Někteří to vědí a nestydí se to dokonce o sobě tvrdit. Třeba takový Donald Trump a před ním mnozí jiní, kteří toužili „přetavit“ celý svět dle svého absolutně jediného pravdivého přesvědčení – Lenin, Hitler, Mao, Putin... kolik za sebou tihle nejlepší z nejlepších zanechali hrůz a neštěstí! Všichni ti, kteří trpí stigmatem traumatu s ostatními soutěžit, nakonec ve své úporné snaze uspět za každou cenu svému okolí ubližují. A ubližují o to více, o č méně jsou úspěšní. Jednoduché recepty neexistují a neexistují ani ti nejlepší už jenom proto, že pak bychom museli definovat i ty nejhorší. Chceme to? A k čemu by to vedlo? K opovrhování našimi bližními jenom proto, že v soutěži o nejdělnější dešvorc neuspěli.

Jsem nadšený z toho, že pro převážnou část lidstva je tím nejdůležitějším prostá pohoda vyplývající z toho, že žijí ve společnosti lidí, kteří si navzájem drží palce, kteří jsou laskaví a užívají si darů života bez toho, že by se s ostatními **poměřovali**...

DOKOŘÁN

LEDEN
2024
CENA 48,- Kč

Již jste si zvykli, že si ve foyer Činoherní scény v Galerii Jefa Kratochvíla pravidelně můžete prohlédnout různé výstavy. V prosinci to byly práce studentů oboru Užitá malba na Střední škole průmyslové a umělecké v Hodoníně s názvem Vidět malbou.

Stalo se...

Ani letos Mikuláš spolu s čertem a andělem nevynechali naše divadlo, aby se pođívali, jak jsou na tom se zlobením děti našich kolegů. Dopadlo to dobře. Všichni se vrátili domů.

Naši herci vedle mnoha dalších vánočních koncertů vystoupili i na Brněnských Vánocích na náměstí Svobody.

Ve středu 13. prosince jsme odehráli již 150. reprízu muzikálu Mamma Mia!. A na všechny další se spolu s vámi těšíme.

Na shledanou se s vámi při dalších návštěvách pro vás toho nejlepšího divadla na celém světě za všechny své kolegy těší a zároveň to nejkrásnější v novém roku přeje

Stanislav Moša, ředitel MdB

Soutěž

Dveře na Hudební scénu

V novém roce pokračujeme v soutěži s kresbami Jaroslava Milfajta. V prosincovém čísle jste správně poznali inscenaci muzikálu *Jekyll a Hyde*, která měla na Hudební scéně premiéru 19. listopadu 2011. Poznáte-li, který titul se za pomyslnými otevřenými dveřmi Hudební scény skrývá tentokrát, můžete znovu na našem Facebooku soutěžit a získat tak hezké divadelní ceny. **Sledovat naše sociální sítě se vyplácí i v roce 2024!**

Klára Latzková
Kresba: Jaroslav Milfajt

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

AUTOCONT

Heidi, Klára a Petr

Dětské postavy v muzikálu Heidi

Když se kdekoli po světě připravuje muzikál *Heidi*, bývá pravidlem, že i dětské role hrají dospělí. Většinou jsou to herci mladšího věku a drobnějšího vzrůstu. V našem divadle jsme se po výborné zkušenosti z muzikálu *Matilda* rozhodli, že hlavní role obsadíme dětmi. Logicky jsme tak vybírali v naší Muzikálové školičce, kde jsme uspořádali konkurz. Ač byli šikovni snad úplně všichni, vybrali jsme nakonec těchto devět neuvěřitelně nadaných dětských kolegů. Tak tedy – seznamte se, prosím.

HEIDI – Viktoría Abrahám, Karolína Čtveráčková, Karolina Kabele

Holky a začneme jednoduše – jaká je Heidi?

Karolinka: Podle mě je hyperaktivní a pořád má dobrou náladu.

Viktorka: Má pořád pozitivní energii, je to super holka a umí všem rozzářit život.

Kája: Například když Heidi přijde k tomu

mrzutému dědovi, tak se jím nenechá rozhodit a snaží se ho dostat do dobré nálady.

Viktorka: No, do té pozitivní energie, že jo. (úsměv)

A tu pozitivní energii – myslíte, že to máte s Heidi podobně?

Jednohlasně: Jo, trochu jo.

Karolinka: Teda – jak kdy, hlavně ne ráno. (smích)

Karolina Kabele a Prokop Helbich

Viktorka: Mně by se i líbilo se odstěhovat z města někam na samotu. Ta Heidi tam má krásnou chaloupku i hory.

Znaly jste Heidi ještě předtím, než se začala zkoušet?

Kája: Mně o ní vyprávěla mamka (Zuzana Čtveráčková, překladatelka muzikálu *Heidi*, pozn. aut.), když jsem se jí zeptala, co se v divadle chystá. Tak mi říkala, o čem to je.

Viktorka: Já jsem ji neznala, ale tak týden nebo dva před konkurzem jsem tu knížku začala číst. A bylo to dobrý.

Všechny tři vlastně hrajete i v *Matildě*. Uměly byste porovnat Heidi s *Matildou*?

Karolinka: Tak to je ale úplně něco jiného.

Viktorka: Ale úplně teda.

Karolinka: Heidi je taková hyperaktivní a skoro nic nebere vážně. Zatímco Matilda se skoro vůbec neusmívá, je strašně vážná a všechno hodně prožívá.

Viktorka: Jsou to zkrátka úplně jiný holky, ale obě jsou super a jsem ráda, že hraju v obojím. (úsměv)

Kája: Ale zase obě jsou cílevědomé a nikdo je nedokáže odradit od toho, co chtějí.

Viktorka: Přesně tak, i když jim někdo řekne, že to není dobrý nápad, tak si stojí za svým.

Kája: Ale na dovolenou bych jela radši s Heidi.

Karolinka: Já taky s Heidi, s tou *Matildou* by tam nebyla žádná sranda. Ona by byla pořád

Viktoria Abrahám a Matyáš Mičulka

Kryštof Helbich

Marie Juráčková

Gabriela a Karolína Čtveráčkovy

jenom vážná a četla by knížky. (smích) Zatlímco Heidi by byla samé: Pojď tam, né, jdem tam, pojď...

PETR – Kryštof Helbich, Prokop Helbich, Matyáš Mičulka

Postava, kterou hrajete, se jmenuje Petr. Co to je za kluka?

Prokop: Pasáček koz, který žije na horách, a teď předávám slovo Matyášovi nebo Kryštofovi. (smích)

Matyáš: Je to takovej „vybí vokno“.

Co to je?

Matyáš: To říká Stanislav Moša.

Kryštof: No, že se ten Petr vlastně za nic nestydí.

Prokop: A je takový svérázný.

A myslíte si, že v tom jste si podobní?

Prokop: No, v něčem možná asi i jo.

Kryštof: Já asi taky. A taky mám rád hory, protože rád lyžuju.

Prokop: Jo, na horách je to nejlepší. Tam jezdlíme vždycky, když máme alespoň trochu času.

Matyáš: My teda taky jezdlíme na hory a rád lyžuju. A teď už budu snad taky snowboardovat. Ale kdybch si měl vybrat jestli hory anebo moře, tak to určitě moře.

Kryštof: Tak to já radši hory.

Matyáš: Anebo ideálně moře u hor.

Kryštof: Moře u hor – tak to je hodně chytřý. Jako já radši pořad ty hory, ale kdybch si měl vybrat třeba mezi Karibikem a Švýcarskem, tak to zase Karibik.

Prokop: No, ono je to všude hezký.

Vrátíme se zpátky k Heidi. Znali jste ten příběh i předtím, než jste začali zkoušet?

Kryštof: Já jsem viděl ten film a vždycky jsem si říkal – tak to je hroznej film. Zlej. Ale

teď už jsem starší, tak už se toho nebojím. (úsměv)

Prokop: To mám tak podobně, ale ten příběh je moc hezký.

Matyáš: Já jsem to přečetl asi za dva dny, protože jsem měl ve škole z této knížky referát. A docela mě to i bavilo.

Prokop: Ona je to vlastně taková pohádka. Já mám třeba radši komedie. Akční komedie, třeba Marvel.

Kryštof: Já mám teda komedie taky rád, ale i ty pohádky. A nejlépe vtipné pohádky. Třeba Disney.

Matyáš: Dobré by bylo, kdyby nám třeba čtenáři poslali nějaké tipy na dobré komedie.

Tak pojdlme zpět k tomu Petrovi. Tomu se v Heidi říká Kozí generál, protože se stará o kozy. Co vy a zvířata?

Prokop: K nám teď přišla kočička. Sedávala u nás několik let na okně.

Kryštof: A tak jsme ji pustili dovnitř, vzali jsme ji k doktorovi a je naše. Všude jsme rozvěšovali plakáty, jestli někomu nechybí, a nikdo se neozval.

Prokop: A jmenuje se Čiči tlapička.

Matyáš: To já mám dvě kočky a ty se jmenují Eržina a ta druhá Konfučičimíjufiči. A ty jsme teda nenašli, ale normálně jsme je dostali.

Prokop: Já si ale dokážu představit i to, že bych se staral o větší zvířata, třeba o ty kozy, nebo koně, protože já mám zvířata moc rád.

KLÁRA – Gabriela Čtveráčková, Marie Juráčková, Laura Mohylová

Na roli Kláry jste všechny musely projít konkurzem. Jak to probíhalo?

Gabriela: Celé to začalo v naší Muzikálové škole, kterou navštívujeme. Tam se vybraly

děti, které odpovídaly věku a popisu, a společně se zkušelo asi dva týdny. Maruška to měla ale zajímavější. My s Laurou jsme věděly, po čem jdeme. (smích)

Laura: No, já jsem to taky měla docela zajímavé.

Gabriela: To je pravda, Laura tam byla jen jednou.

Laura: Já totiž do té Muzikálové školy nechodím, takže mě znali jen skrz *Matildu* a oslovili mě. Učila jsem se to tedy celé sama a v divadle jsem byla jen na jedné korepetici. Pomáhala mi i má učitelka na zpěv, ale zazpívala jsem si to jen párkrát. Šla jsem na konkurz a dopadlo to.

Maruška: No, tak já jsem nejdřív měla dělat konkurz na Heidi. Při jedné zkoušce mi ale Evička (*Eva Helbichová, asistentka režie pro práci s dětmi, pozn. aut.*) řekla, ať zkusím zazpívat píseň Kláry. A mně se ta její píseň líbila už dřív, takže jsem se ji už předtím naučila sama – a teď jsem Klára. (úsměv)

Klárka je skoro po celou dobu muzikálu upoutána na invalidní vozík, takže v muzikálu netančíte. Nechybí vám to?

Maruška: Mně to hrozně chybí. Já totiž tanec miluju.

Gabriela: Mně to taky chybí. Ne že bych tedy tanec úplně zbožňovala, ale já jsem se na jevišti nikdy k tanci nedostala. Ani v *Jane Eyrové*, ani v *Mary Page Marlowové*, v *Medicovi* netancuju a ani ve *Sněhurce a já*. No a tady taky ne, ale pravdou je, že bych se k tomu někdy dostala ráda.

Laura: Mně ten tanec bude asi chybět hodně. Bude to určitě nová zkušenost, protože to bude úplně poprvé, kdy v muzikálu netančím.

A co škola? Přemýšlely jste, že byste se vrhly na studium herectví třeba na konzervatoři?

Laura: Tak já studuji ve Vídni gymnázium a taky balet. A to už je vlastně konzervatoř s baletním zaměřením a každý den máme tři a půl hodiny baletu. A je to šílený.

Maruška: Já jsem teď v páté třídě a budu dělat přijímačky na umělecký gympl. Tam už studují moje dvě sestry a slyšela jsem, že tam plánuje jít i hodně dětí z *Matildy*.

Gabriela: Já jsem teď před nedávnem posílala přihlášky na konzervatoř do Brna i do Prahy, tak uvidíme. Pojedu tam těsně před premiérou, tak to bude zajímavý. Připravuje mě Monika Světnicová, od které se dostalo už hodně žáků, tak jsem se jí ozvala a je to super.

Na co se tedy diváci mohou těšit?

Maruška: Hmm, tak Gábi, začni.

Gabriela: Lauro, tak začni. (smích)

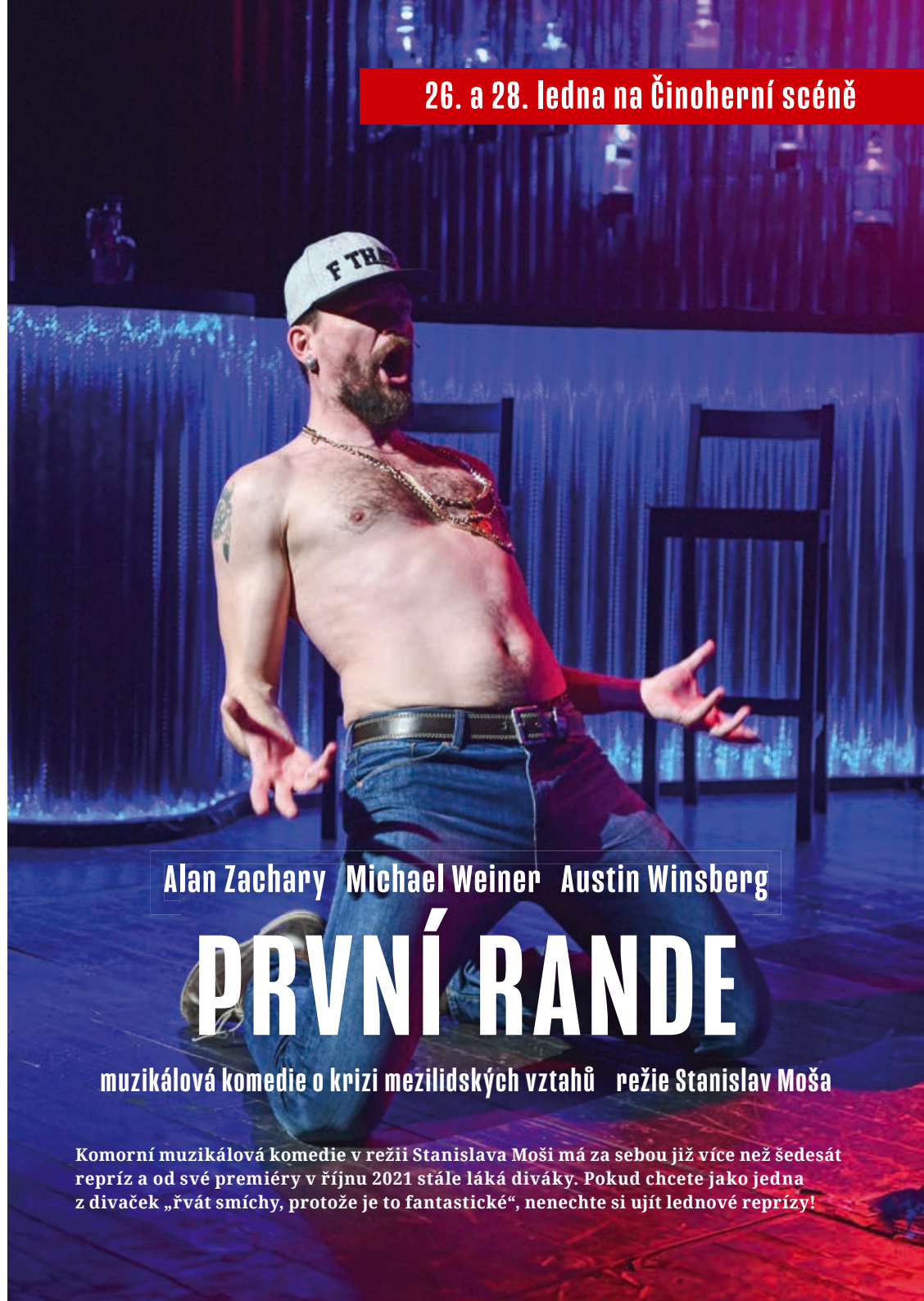
Laura: Přijďte na *Heidi*, protože je to láskyplný muzikál, při kterém vám může dojít spousta věcí. Že nejdůležitější na světě je trávit čas s lidmi, které milujete. A to mi přijde strašně krásný.

Maruška: Přesně tak, přijďte na *Heidi*, protože zjistíte, že nemusíte být pořád na mobilu a že můžete trávit čas třeba s rodiči.

Gabriela: A je tu také hezké poselství: Važte si toho, co máte. Protože když to pak ztratíte, je už pozdě.

Text: Luboš Goby

26. a 28. ledna na Činoherní scéně

Alan Zachary Michael Weiner Austin Winsberg

PRVNÍ RANDE

muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů režie Stanislav Moša

Komorní muzikálová komedie v režii Stanislava Moši má za sebou již více než šedesát repríz a od své premiéry v říjnu 2021 stále láká diváky. Pokud chcete jako jedna z divaček „řvát smíchy, protože je to fantastické“, nenechte si ujít lednové reprízy!

Ing. Lubomír Hartman

Na začátku jsme hledali zajímavého partnera

Městské divadlo Brno ve svém provozu potřebuje vždy spolehlivá auta, bez nichž by dnes jen velmi těžce existovalo. Důležitým partnerem se pro divadlo před patnácti lety stala brněnská firma CARent, a.s., která divadlu poskytuje vozidla pro naši práci. Ředitelem partnerské firmy je Ing. Lubomír Hartman, kterého jsme se zeptali, jak vlastně vše začalo.

Jak vznikla spolupráce CARentu s MdB, v čem spočívá a jak dlouho trvá?

Spolupráce s Městským divadlem Brno se vyvíjela celkem dlouho a postupně. Společnost CARent, v současné době jediný autorizovaný prodejce vozidel značky Ford v Brně i na jižní Moravě, oslavila loni na trhu již 30 let. Od samého počátku, kdy jsme byli zcela neznámá začínající firma, jsme hledali možnosti zajímavého partnera, se kterým by se naše rozvíjející se firma mohla zviditelnit, přece jenom jsme začínali... Zpočátku to byla různá partnerství zejména ve sportovní oblasti založená spíše na krátkodobé bázi.

Někdy kolem roku 2000 se objevil v CARentu Petr Gazdík se svým nadšením pro divadlo, muzikál a vše krásné, určitě však také s ne-

spornými organizačními a manažerskými schopnostmi. Do té doby jsme občas s manželkou navštěvovali spíše Janáčkovu divadlo a najednou jsme začali objevovat i muzikál. Petr se postupně začal víc angažovat v pěstování vztahu mezi Městským divadlem a naší firmou. Přelomový byl rok 2004, kdy byla otevřena Hudební scéna, což byla tehdy hodně velká událost, a my jsme se stali pravidelnými návštěvníky. V sezóně 2009/10 se společnosti CARent naskytl možnost dlouhodobé spolupráce v oblasti zajištění mobility a partnerství s tak bezesporu skvělou značkou, jakou se MdB postupně stalo. V současné době má divadlo k dispozici minimálně 3 vozidla značky Ford a my zahajujeme v tomto roce již patnáctý rok spolupráce.

Je pro CARent důležité podporovat kulturní instituci? Proč právě Městské divadlo Brno?

Spolupráce společnosti CARent, a.s. s Městským divadlem Brno je tedy již dlouhodobá. Čím dál více si uvědomujeme, že i přes tu skutečnost, kdy se v současné době na nás hrne ze všech médií nabídka všech možných vjemů, tak divadlo se svým živým představením přináší pokaždé jedinečné a neopakovatelné zážitky. Zejména z tohoto důvodu chodili lidé do divadla již před více než 2 000 lety, chodí i dnes a chodit budou. Jsme přesvědčeni, že Městské divadlo Brno naplňuje své poslání skvěle v důstojném, krásném prostředí, a to dlouhodobě. Pro naši společnost je tato podpora ctí a jsme hrdí na spolupráci s tímto partnerem.

Jste pravidelným návštěvníkem našeho divadla, čemu dáváte přednost? Máte rád činoherní inscenace nebo raději muzikály?

Městské divadlo v Brně navštěvuji pravidelně, někdy i dvakrát za měsíc. Nejsem

vyloženě zaměřen na nějaký žánr. Když navštívím několikrát za sebou muzikál, těším se na činohru a zase naopak. V posledních letech jsem viděl snad vše, co je v aktuálním repertoáru, oživením v létě jsou bezesporu i představení na Biskupském dvoře.

Nadcházející rok je plný očekávání, co byste popřál firmě CARent a Městskému divadlu do roku 2024?

Zažíváme období, kdy jedna rána střídá druhou. Přišel covid, ekonomické propady, válka na Ukrajině nám vzala iluzi trvalého míru, energetická krize, inflace, vládní úspory... Byli jsme zvyklí, že by přece mělo být stále lépe a lépe...

Oprostěme se, alespoň na chvíli, od každodenní reality, do příštího roku přeji bez rozdílu všem: Važme si života, práce, domova, rodiny a zdraví!

Text: Helena Brzobohatá

Chvalozpěv na divadelní chlebíček

Stojí se na něho fronty, pro některé se stal tradicí, jiní ho dokonce hlasitě opěvují a najdou se i tací, co o něm píší chvalozpěvy. Nedávné silvestrovské oslavy by bez něj nebyly úplné. Skoro to někdy vypadá, že lidé přicházejí do divadla jenom kvůli němu a nějaké to divadelní představení je tak vedle něho záhy odsunuto na druhou kolej. A modří už vědí, řeč je o našem skvělém, úžasném a jedinečném obloženém chlebíčku.

Obložený chlebíček je tak už od nepaměti neodmyslitelnou součástí návštěvy divadla. Ale není se čemu divit, přece jen on takový pořádně obložený chlebíček je léty ověřená jistota, která nikdy nezklame. Zatímco nové divadelní představení může být pro někoho krokem do neznáma a ne vždy se mu musí líbit. Dalo by se říct, že s divadelním chlebíčkem se stává večer strávený v divadle úplným. Jako by přestávka byla stvořena jen a jen k tomu, aby všichni měli čas sníst si svůj chlebíček. Když pak někdy nastane ta nešťastná situace, že se hraje představení bez přestávky, odchází divák s nevysvě-

litelnou prázdnotou uvnitř, která ale nemá nic společného s hladem a nezaplní ji ani ten sebelepší divadelní zážitek. Stal se pro ně jednoduše tradicí či rituálem, bez kterého si svůj večer v divadle nedovedou představit. Jen si to představte. Nadýchaná, do zlatova upečená vecka, jež přímo vybízí k tomu, aby byla potřena pořádnou vrstvou toho nejlepšího pařížského salátu, na něm list toho nejčerstvějšího hlávkového salátu, dále elegantně stočený plátek růžovoučké šunky, lahodného sýra a salámu, které společně připomínají spíše krásnou kytici růží než něco, co by mělo skončit rozžvýkané ve vašem žaludku. Tento pugét je navíc ozdoben dvěma plátky sladkokyselé okurky, která výborně přispívá do různobarevné palety chutí, a běloskvoucím kouskem vajíčka, které je korunováno tou nejjemnější majonézou. A třešničkou na dortu je tomuto veledílu snítka té nejzelenější petrželky.

Kdo by se tedy potom divil, že se na něho stojí fronty, budme ještě rádi, že se nestojí až před divadlo. A pokud někdo říká, že je předražený, tak se plete, on je ohodnocený adekvátně podle poměru kvalita/cena. Přece jenom v určitých chvílích stojí za to si malinko připlatit.

Ve chvíli, kdy si do chlebíčku kousnete, není na světě nic lepšího. V ten moment vám je úplně jedno, co jste viděli nebo ještě uvidíte. Myslíte jen na to, jak se vám jeho úžasná chuť rozplývá na jazyku. Až později se vám možná začnou loudit na mysl nepodstatné informace typu, že byste se neměli zapomínat mezi jednotlivými sousty nadechnout nebo že by byla velká škoda, kdyby vám byl jen jediný kousek tohoto skvělého chlebíčku ulpěl na vašich šatech. Ale co na tom záleží, když se tak stane, budete mít na něho alespoň hezkou památku.

Obložený chlebíček je prostě hvězda, která září a jen tak zářit nepřestane. Proto také není nijak těžké, aby se jakýkoliv text, který se o něm byl jen zmíní, stal zároveň jeho chvalozpěvem. Jsou věci, které si prostě zaslouží být vynášené až do nebe.

Text: Eliška Halodová

Pomalu se chystáme na českou premiéru muzikálového hitu posledních let. Dílo s hudbou a písňovými texty Benje Paseka a Justina Paula a libretem Stevena Levensona se záhy stalo takřka kultovním, diváci i kritika jej přijali nadšeně, inscenace byla nominována na devět Cen Tony a získala šest sošek, stejně tak si odnesla i Cenu Grammy, Cenu Laurence Oliviera a mnoho dalších. V jednom z prosincových víkendů se v našem divadle konal konkurz na obsazení chlapeckých rolí. Jak to dopadlo, se již brzy dozvíte.

Autogramiáda

hudba Tom Kitt

libreto a texty písní Brian Yorkey

NE/NORMÁLNÍ

komorní muzikál

režie Petr Gazdík

Vážení diváci, s pohledem na vánoční stromeček ve foyer Hudební scény, který pro vaši potěchu i letos s kolegy z propagačního oddělení nazdobila Vendula Hudcová, vám přejeme úspěšný začátek nového roku. V adventní době si mnoho z vás odneslo domů vzpomínku právě z tohoto místa v podobě fotografie, ať už s přáteli, či rodinou. Věříme, že i nadále bude naše divadlo místem nezapomenutelných setkávání, na které budete rádi vzpomínat. Těšíme se na vás!

Hudební scéna, jak ji neznáte

Maskérna

Maskérna je místem čar a kouzel. Místem, kam vchází herci a herečky, ale vychází postavy z nejrůznějších inscenací. A to nejen díky veškerým zkrášlovacím a líčícím produktům, které nám divadlo nabízí, ale hlavně díky šikovným ručičkám našich čarodějek a kouzelníků, kteří se o nás v maskérně starají. V cuku letu jsou schopní vyčarovat z krátkých vlasů dlouhý ohon, na tváři bez vousku vytvořit bujný plnovous, z obličejů bez vrásek udělat tvář stárnoucího člověka, a to všechno často během několika vteřin, zejména pak u rychlých změn v průběhu představení.

Pro někoho (zejména pro mužské osazenstvo hereckého souboru) je čas v maskérně nutnou, ale nepříliš oblíbenou součástí procesu příprav na představení. Pro někoho je to naopak součástí jakéhosi přípravného rituálu převtělování se do role. Jiní herci zase využívají čas v maskérně jako čas, který mají jenom pro sebe.

Maskérna je místem, kde se během představení protočí všichni herci. Vykládají si o průběhu zkoušení dalších inscenací, o svých rodinách, o zážitcích, o budoucích plánech... ale i o svých kolezích. Maskérna je totiž také místem, kde se prostě drbe. Ale rozhodně to není špatně. Každý si potřebuje někdy postěžovat, vybrečet se, zana-

dávat si... A právě maskérna je bezpečným prostředím. Tady se to prostě může. A hlavně – i to je mnohdy jakousi očistnou součástí přípravy na výkon – shodit ze sebe stres každodenního života a plně se dostat do své role.

Divadlo je zázrak, kterému každý den s láskou podléhám. A věřte tomu, že právě maskérna a celý tým našich vlásenkářek a maskérek má na tomhle divadelním zázraku obrovský podíl...

P.S. Fakt vím, o čem píšu. V maskérně ze mě dokázaly pravidelně vykouzlit plešatou Lolicu, aniž by vzaly žiletku do ruky... Pravda, lákalo je to.

Text: Zuzana Holbeinová

Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb:

česká premiéra

HEIDI romantický muzikál podle bestselleru Johann Spyri

Muzikál *Heidi* nevypráví jen o „děvčátku z hor“, jak zní celý název oblíbené dětské knížky, na jejíž motivy vznikl. Jde hlavně o mimořádně silnou ukázkou mezilidské lásky, jež se svou laskavostí zapíše do vašeho srdce. A na rozdíl od jiných produkcí se zde v ústředních dětských rolích Heidi, Petra a Kláry představí děti odpovídajícího věku. Je nač se těšit!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: V. Abrahám nebo K. Čtveráčková nebo K. Kabele, G. Čtveráčková nebo M. Juráčková nebo L. Mohylová, K. Helbich nebo P. Helbich nebo M. Mičulka a další.

Simon Mawer, Stanislav Moša:

SKLENĚNÝ POKOJ příběh legendární vily

Děj inscenace stejně jako známého románu, podle něž byla vytvořena, zdařile kombinuje historický kontext, architekturu a lidské osudy do poutavého vyprávění o moderní vile, jež se stává ikonou pro několik generací. Dům Landauerových symbolizuje ideály i utopie a jeho obyvatelé v průběhu času čelí různorodým životním situacím, které vás nenechají chladnými.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: P. Vítázková, P. Štěpán, I. Vaňková, S. Janotová, M. Isteník, R. Gajdoš, R. Coufalová, J. Mach a další.

Francis Scott Fitzgerald:

VELKÝ GATSBY dramatisace slavného románu jazzového věku

Díky tomuto výpravnému dramatu se na Činoherní scéně zhmotní úchvatný příběh o velké lásce a velkých snech záhadného šarmantního muže Jaye Gatsbyho. Divadelní adaptace literárního klenotu vás zcela pohltí a vtáhne do oslnivého velkého světa Ameriky, v němž jsou ony lásky a sny stejně tak nesmírné jako i pošetilé. Zažijte s *Velkým Gatsbym* velký americký sen!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: L. Janota, J. Brožek, K. Daňhelová, D. Velčická, D. Vitázek, O. Studénka, Z. Holbeinová, J. Gazdíkova, J. Uličník, M. Němec a další.

Noël Coward:

HVĚZDA V PASTI konverzační komedie

Herecká celebrita Garry Essendine v podání Igora Ondříčka představuje rozporuplnou osobnost, která přestává rozlišovat hranici mezi divadelními rolími a realitou. Touží po klidu před fanynkami, přitom neumí fungovat sám. Přetváří se před svými blízkými, současně je až dojemně a věrně ochraňuje. Všechny dané protiklady výsledně přinesou jiskřivou zábavu.

Režie: Mikoš Tyc

Hrají: I. Ondříček, I. Vaňková, E. Studénková, A. Janíčková, L. Janíková, J. Przebinda, J. Brožek, J. Mach, J. Valeš, A. Zelová a J. Musilová.

PROGRAM LEDEN

PROGRAM ÚNOR

ČINOHERNÍ SCÉNA			HUDEBNÍ SCÉNA			ČINOHERNÍ SCÉNA			HUDEBNÍ SCÉNA						
ÚT	2.1. 19.00	Prachy!	A2	ST	3.1. 18.00	The Addams Family		PÁ	2.2. 19.00	Pohled z mostu	M2024	ČT	1.2. 19.00	Heidi	A4/AB4
ST	3.1. 18.00	Prachy!	SP	ČT	4.1. 18.00	The Addams Family		SO	3.2. 19.00	Pohled z mostu	V2024	PÁ	2.2. 18.00	Heidi	
ČT	4.1. 19.00	Prachy!	C4	PÁ	5.1. 15.00	The Addams Family		NE	4.2. 18.00	Prachy!		SO	3.2. 14.00	Heidi	
PÁ	5.1. 19.00	Prachy!	E5	PÁ	5.1. 19.00	The Addams Family		PÁ	9.2. 14.00	Bílá Voda		SO	3.2. 19.00	Heidi	AG/AB6
SO	6.1. 19.00	Prachy!	A6	SO	6.1. 14.00	The Addams Family		PÁ	9.2. 19.00	Bílá Voda	C5	ÚT	6.2. 18.00	The Addams Family	
NE	7.1. 18.00	Skleněný pokoj		NE	7.1. 18.00	Tříkrálový koncert	zadáno	SO	10.2. 19.00	Bílá Voda	P	ST	7.2. 18.00	The Addams Family	
PO	8.1. 19.00	Velký Gatsby	AB1	PO	8.1. 19.00	The Addams Family		NE	11.2. 19.00	Bílá Voda	D	ČT	8.2. 18.00	The Addams Family	
ÚT	9.1. 19.00	Velký Gatsby	AB2	ÚT	9.1. 18.00	The Addams Family		PO	12.2. 19.00	Bílá Voda	A1	PÁ	9.2. 18.00	The Addams Family	
ST	10.1. 19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	AB3	ST	10.1. 18.00	The Addams Family		ÚT	13.2. 19.00	Bílá Voda	C2	SO	10.2. 14.00	The Addams Family	
ČT	11.1. 19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	AB4	ČT	11.1. 18.00	The Addams Family		ST	14.2. 19.00	Bílá Voda	A3	SO	10.2. 18.00	The Addams Family	
PÁ	12.1. 18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem		PÁ	12.1. 18.00	The Addams Family		ČT	15.2. 19.00	Velký Gatsby	C4	NE	11.2. 14.00	The Addams Family	
SO	13.1. 19.00	Velký Gatsby	AB6	SO	13.1. 14.00	The Addams Family		PÁ	16.2. 19.00	Velký Gatsby	A5	NE	11.2. 18.00	The Addams Family	
NE	14.1. 18.00	Velký Gatsby		SO	13.1. 18.00	The Addams Family		SO	17.2. 19.00	Osmyčky		PO	12.2. 18.00	The Addams Family	
PO	15.1. 19.00	Prachy!		PÁ	19.1. 14.00	Heidi		NE	18.2. 18.00	Osmyčky		ÚT	13.2. 18.00	The Addams Family	
ÚT	16.1. 19.00	Prachy!	E2	PÁ	19.1. 19.00	Heidi	A5/AB5	PO	19.2. 19.00	Bella Figura		ČT	15.2. 18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
ST	17.1. 19.00	Prachy!	A3	SO	20.1. 19.00	Heidi	P	ST	21.2. 18.00	Cyrano z Bergeracu		PÁ	16.2. 19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
ČT	18.1. 19.00	Prachy!	A4	NE	21.1. 19.00	Heidi	D/E7	ČT	22.2. 18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem		SO	17.2. 18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
PÁ	19.1. 19.00	Ti druzí		PO	22.1. 19.00	Heidi	A1/AB1	PÁ	23.2. 19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	AB5	NE	18.2. 14.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
NE	21.1. 19.00	Pohled z mostu	T2024	ÚT	23.1. 19.00	Heidi	A2/AB2	SO	24.2. 19.00	Bílá Voda	A6	NE	18.2. 18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
PO	22.1. 19.00	Pohled z mostu	X2024	ČT	25.1. 19.00	Heidi	C4	NE	25.2. 19.00	Bílá Voda	E7	PO	19.2. 19.00	Lakomec	
ÚT	23.1. 19.00	Pohled z mostu	Z2024	PÁ	26.1. 19.00	Heidi	C5/E5	PO	26.2. 19.00	Bílá Voda	AB1	ÚT	20.2. 19.00	Lakomec	
ST	24.1. 18.00	Sám na dva šéfy		SO	27.1. 14.00	Heidi		ST	28.2. 18.00	Anna Karenina		ČT	22.2. 18.00	Devět křížů	
ČT	25.1. 18.00	Vrahčák a anděl		NE	28.1. 14.00	Heidi		ČT	29.2. 19.00	Prachy!	AB4	PÁ	23.2. 19.00	Devět křížů	
PÁ	26.1. 18.00	První rande		NE	28.1. 18.00	Heidi						SO	24.2. 14.00	Devět křížů	
SO	27.1. 18.00	Křídla 2022/2023		PO	29.1. 18.00	Heidi	SP					SO	24.2. 18.00	Devět křížů	
NE	28.1. 19.00	První rande		ÚT	30.1. 19.00	Heidi	C2/E2					NE	25.2. 14.00	Devět křížů	
PO	29.1. 19.00	Pohled z mostu	A2024	ST	31.1. 19.00	Heidi	A3/AB3					NE	25.2. 18.00	Devět křížů	
ÚT	30.1. 19.00	Pohled z mostu	R2024									PO	26.2. 18.00	Devět křížů	PPP/P18
ST	31.1. 19.00	Hvězda v pasti										ÚT	27.2. 18.00	Devět křížů	PP1/PP2
												ST	28.2. 19.00	Devět křížů	

■ Hostování   ■ Veřejná generálka
■ Premiéra   ■ Derniéra

Arthur Miller:

POHLED Z MOSTU klasické drama

V srdci Brooklynu, ve stínu místního mostu, se rozvíjí vztahová mozaika spalující vášně a neúprosné rodinné loajality. Chorobná posedlost protagonisty vlastní neteri a ilegální příchod vzdálených příbuzných postupně zanechá na všech nesmazatelný otisk. A pozor – toto mistrovské dílo, jež vás zasáhne silou podobnou úderu Big Benu, se v únoru hraje naposled!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán, M. Sedláčková, B. Slaninová, P. Halberstadt, K. Pekar, M. Mihál, J. Przebinda a D. Rymeš.

Yasmina Reza:

BELLA FIGURA hořká komedie

Andrea, její milenec Boris, kamarádka Borisovy ženy, její přítel Erik a Erikova matka, jejíž narozeniny a zároveň nehoda zkrří cestu této nesourodé pětice. Při společné večeři, k níž v únoru v brilantní komedii usednou naposled, se trpce odhalí absurdita jejich počínání, kdy se snaží ostatní i sebe sama přesvědčit, že právě jejich názor a styl je nejlepší.

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: L. Bergerová, A. Novotný, Z. Herfortová, A. Slanina a L. Janíková.

Lev Nikolajevič Tolstoj:

ANNA KARENINA příběh o hledání lásky

Již po padesáté se před vašimi očima zrodí bouřlivými emocemi nabitý vztah mezi Annou a důstojníkem Vronským. Celá love story by mohla skončit happy endem, kdyby ovšem Anna nebyla vdaná za vlivného člověka, neměla s ním dítě, a navíc nežila v pokrytecké společnosti i dějinné epoše, v níž se ženám obdobná citová vzplanutí za žádných okolností nepromíjejí.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: I. Vaňková, J. Mazák, J. Mach, M. Němec, M. Isteník, M. Sedláčková, P. Vitázková a další.

Alan Jay Lerner, Frederick Loewe:

MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU) hudební komedie podle hry G. B. Shawa Pygmalion

Na programu nechybí ani pohádka o neomalené květinářce Líze, jež svou drzostí a periferní výslovností oproti všem předpokladům okouzlí noblesního, ale sebestředného profesora mluvy Hradského, jenž nakonec sám dostane za vyučenou. A nebojte se, že byste kvůli hantecu nerozuměli, o čem bude řeč, romantická zápletka muzikálu je totiž univerzální a nadčasová.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Křížová nebo E. Skálová nebo B. Slaninová, K. Pekar nebo P. Štěpán, J. Brožek nebo R. Širila, J. Mazák, A. Novotný, J. Musilová a další.

Zájezdy

Vrabčák a anděl

Na začátku ledna jsme odehráli tři představení naší inscenace *Vrabčák a anděl* v německém Ingolstadtu. V průběhu proscových dní se na zkušebně sešlo obsazení, ve kterém vedle německých kolegů hráli i naši herci Barbora Remišová, Zuzana Holbeinová a Robert Jicha, kteří se samozřejmě celý text museli naučit také v němčině. V dalších rolích se představil Bosse Vogt, v roli Edith Heleen Joor a Sylvia Heckendorn jako Marlene. Nechyběl samozřejmě ani náš orchestr pod vedením Tomáše Kűfhabera ve složení Jana Zumrová (flétna), Lubor Pokluda (klarinet a saxofon), Petr Sládek (baskytara), Ondřej Zámečník (akordeon) a Tomáš Cvejn (bicí).

Premiéra 16. a 31. prosince na Činoherní scéně

Ray Cooney

PRACHY!

zběsilá fraška režíre Stanislav Slovák

Katarína Duchoňová

MdB mi rozjasnilo život

Prý nemá ráda rozhovory. Když dělala interview naposledy, skončilo to manželstvím. Byla by však velká škoda, kdyby bohatý svět této nesmírně zajímavé ženy zůstal jen jejím soukromým majetkem. S Katarínou Duchoňovou, klavíristkou, korepetitorkou, sbormistryní, doktorkou Hudební fakulty JAMU a velmi zábavnou společnicí jsem si povídal o všem možném a alespoň zlomek z toho všeho vám přináší následující stránky.

Kataríno, já bych se rád vrátil na začátek tvé hudební cesty. Byli ve vaší rodině nějakí muzikanti? A jak ses vlastně dostala k tomu, že jsi v sobě našla hudbu jako zásadní bod svého života?

Já vůbec nepocházím z hudební rodiny. Jedna babička milovala zpěv. Zpěv byl pro ni bytostně důležitým projevem. Ona zpívala pořád, když jí bylo smutno, veselo, když pracovala... Třeba když jsme měly čtrnáct let a sešly jsme se se sestrou u babičky na kafe, zničehonic začala zpívat. A druhá babička prý hrála ochotnický divadlo, a to takovým způsobem, že když jí dědeček poprvé spatřil hrát divadlo, řekl, že chce, aby byla jeho ženou. To je z mých kořenů všechno, já jsem si svoji hudební cestu musela strašně probojovávat. Od malička.

Bojovala jsi i proti vůli rodičů?

Ze začátku ne, já měla štěstí. Začala jsem chodit do hudebky, protože mě vybrali v rámci náboru v mateřské školce. Takže mě naši dali na přípravku, ale neviděli v tom žádný velký cíl. Problém nastal v druhém ročníku, protože jim přišlo strašně nelogické kupovat třetí dceři klavír. Vyřešilo se to tak, že mi tatínek klavír koupil, když byla maminka v lázních. Umiš si představit, jak to asi vypadalo, když se vrátila. Jsem tatínkovi hrozně vděčná, že tenhle risk podnikl. Ale pak jsem musela rodiče přemluvit, abych mohla jít na konzervatoř. To byl velký problém, protože maminka byla přesvědčená, že když nejsem z hudebnické rodiny, tak na to nemám. Já jsem se ale svěřila své starší kamarádce Renatě, která studovala na konzervatoři, a ona mi řekla: „Pokud chceš jít na konzervatoř, já ti domluvím konzultaci a mamince řekni, že tam se dozví od paní profesorky, jestli na to máš nebo ne.“

Takže ses osmělila...

Ne, já jsem neměla odvahu. To ta moje kamarádka přesvědčila maminku, aby na tu konzultační hodinu do Košic se mnou jela. Bylo to 16. září, byl nádherný slunečný den, pro mě to byl prostě dosažený sen – jít někam po cestě za hudbou, za klavírem. Měla jsem štěstí, že ta profesorka se mi skutečně poctivě věnovala dvě hodiny. Bylo to nádherný! Ma-

minka pak vyšla celá zpcená a řekla: „*Toto chceš vážně dělat? Jako vážně? Vždyť ona ti to dávala zahrát asi pětkrát.*“ „*Ale mamí, ona mi to dávala vždycky s jinou představou, s jinou fantazií.*“ Samozřejmě zjišťovala, do jaké míry jsem tvárná a muzikální a tak dále. Tak jsem se pak jezdila dál připravovat, abych odstranila všechny špatné návyky, a že jsem měla za ten rok co dělat!

A to jsi splnila a na konzervatoř jsi byla přijata. Co tě ke klavíru táhlo tehdy a co tě na tom nástroji baví dnes?

Je to vztah. Já jsem klavír od malička vnímala jako zpovědnici. Když jsem byla naštvaná, když se mi něco nelíbilo, byla jsem nazlobená, když nebylo po mém, vydupala jsem po schodech nahoru do svého pokoje, tam jsem začala do toho klavíru mlátit, dávala jsem do něj všechny emoce. Nebo když jsem byla zamilovaná a bylo mi krásně, tak jsem si k němu taky sedla a hrála. Navíc jsem měla z dětského pokoje krásný výhled na louky a byl tam balkon a prádelní šňůry, a když jsem začala hrát, začali přilítávat ptáčky a zpívat. A taky jsem si ráda fantazírovala, improvizovala a zároveň jsem si představovala, že s tím klavírem budu žít dál. V té době jsem snila, že třeba jednou budu hrát někde v nějakém podniku pro atmosféru.

A to se ti splnilo.

Samozřejmě! Deset let jsem tady v hotelu International hrála na veletřzích, na rautech a podobně. Teď občas hrávám v kavárně Era, provozují ji naši dobří přátelé a každý pátek tam zní tóny klavíru, jenž patřil jednomu z žáků Leoše Janáčka.

Ke klavíru se později přidalo i dirigování sboru, které jsi nakonec také vystudovala. Kudy vedla cesta od klavíru ke sbormistrovtví?

Přes takový velký zlom v životě. Pět let jsem doufala, že ze mě bude klavíristka, a sbor jsem dělala jako koníček. Vedla jsem sboreček v kostele, nejdříve středoškolský, pak i vysokoškolský, ale pořád jako koníček. V pátém ročníku jsem pochopila, že kvůli bolesti rukou nemůžu studovat klavír dál, protože by to bylo trápení. Asi rok jsem chroustala tuhle informaci a přemýšlela

S manželem a syny

jsem, co budu dělat dál, protože jasné bylo, že jsem chtěla dál studovat hudbu. Takže jsem šla za výborným pedagogem dirigování, doktorem Janem Drietomským v Košicích a poprosila jsem ho, jestli by mě nemohl vyzkoušet. On byl tak dobrý pedagog, že mě za rok připravil na přijímačky na sbormistrovství a mě přijali do Bratislavy na VŠMU i na JAMU v Brně.

A vybrala sis JAMU. Proč jsi zvolila Brno? Nevím, co bylo silnější. Když jsem rozvažovala, kde je ta sborová tradice silnější, Česko a Morava prostě vyhrály. A ještě k tomu ten Janáček. Tím, jak silná osobnost to byla a jak hudebně pozvedl Brno nejen vedením Besedy brněnské, ale zejména skladbami, které pro sbor napsal. Velice silným tahounem a po zásluze doporučeným byl i docent Josef Pančík, u kterého jsem věděla, že budu moct studovat.

No a v té sborové práci jsi pokračovala po-

měrně značně. Zkus vzpomenout na tělesa, v nichž jsi působila.

Hned po roce, co jsem byla v Brně, jsem dostala nabídku dirigovat smíšený pěvecký sbor Mladost, což byli odchovankyně a odchovanci doktora Dostalíka, kteří se po letech dali dohromady, hrozně je bavilo zpívat a hledali sbormistra. A měla jsem štěstí, že si mě oblíbili a já jsem zažívala velkou lásku a přijetí, což pro mě v Brně bylo velice důležité, protože jsem se tady cítila sama bez rodiny a daleko. Tam jsem byla tři roky, pak jsem dostala nabídku začít pracovat v dětském sboru Primavera. Tam jsem začala vést přípravku Čerešničky, a když jsem se vrátila ze stáže ve Varšavě, kam jsem utekla poté, co mi neočekávaně zemřela maminka, bylo mi v Primaveře nabídnuto místo hlavní sbormistryně. Měli jsme skutečně úžasné podmínky a já jsem mohla navštěvovat s dětmi soutěže, o kterých se mi ani nezdálo. V roce

2010 jsem pak dokonce dostala ve francouzském Tours Cenu dirigenta festivalu, které si velmi vážím. To bylo krásné období mého života. Ještě v rámci studia na JAMU jsem měla možnost pracovat jako asistentka dirigenta Jaroslava Kyzlinka v Brněnském akademickém sboru. Byla to pro mě velikánská škola, jeho profesionální přístup, zvuková, barevná představitivost v práci se sborem. Pět let skutečně náročných. Do toho jsme se vlastně poznali s Jirkou (*nynějším manželem Jiřím Duchoněm, pozn. aut.*) a zakrátko pak čekali narození Pavlíčka.

Po několikaleté pauze kvůli rodičovské dovolené už s vokálními tělesy nepracuješ. Myslíš, že se někdy ke sborové tvorbě vrátíš?

Tuhle otázku jsem čekala. Vnitřně cítím, že ano.

V tuto chvíli se ovšem plně věnuješ korepetici, a to rozhodně ne na jednom místě...

Ano, na JAMU jsem momentálně korepetitorkou sbormistrům, takže jsem tím člověkem, který jim odhlíží z gest, jakou hudbu dirigují, a já jim podle toho hraju na klavír. Takže si stále rozšiřuji svůj sbormistrovský repertoár, za což jsem hrozně ráda. Taky jsem korepetitorkou Operního studia Konzervatoře Brno, ale pracuji i jako korepetitorka sólistů. **A v neposlední řadě jako korepetitorka v MdB... Je to jiné než za „školními klavíry“?**

Je to něco jiného, ale to je na tom to bezvadné, víš. Nabídka z MdB přišla v době, kdy jsem cítila, že si chci rozjasnit život. Po covidu bylo všechno takové smutnější a já musím říct, že těch Janáčků a hlubokých děl jsem si užila a stále užívám docela dost, a jak jsem měla malé děti, tak jsem fakt cítila, že si chci trošičku rozveselit život. A k Městskému divadlu má celá naše rodina velice vřelý vztah díky dědečkovi mého manžela Jiřímu Duškovi, obrovské osobnosti a herci, jenž celý svůj umělecký život spojil s Divadlem bratří Mrštíků, tedy dnešním MdB. 20. listopadu nás bohužel navždy opustil. Letos na Valentýna by se přitom dožil rovných sta let!

Co tě na práci korepetitorky nejvíc baví?

Já bych řekla, že mě baví korepetovat ja-

kékoliv vokální umění. Není nad zpěv. Ta hloubka sdělení zpívaného slova, ta široká škála barev lidského hlasu, to hudební souznění, zároveň psychologický proces, který vyžaduje intuici a hudební cit, vědět kde zvukově podpořit, kde se upozadit, kde pomoci tahem nebo jenom podržet intonaci tónem, nebo kde je ten vzácný moment vedení hudebního dialogu. Tím, že korepetuji jak studenty, tak sbormistry a vyspělé pěvce a taky hudební divadlo, muzikálové i operní, mám vlastně unikátní možnost být stále ve střehu. Protože je třeba ctít žánr, pilovat hudební složku, tvořit, a hlavně motivovat ostatní.

Je velký rozdíl mezi způsobem práce na klasice, ve sborech nebo na konzervatoři, na JAMU a tady u muzikálu?

Jak se to vezme. S konzervatoři se to nedá srovnávat, protože práce na aranžovacích zkouškách v Městském divadle je daleko rychlejší. Takže my korepetitorky musíme za krátký čas umět zahrát celý muzikál, je to daleko větší nápor na přípravu. Já jsem zde dost krátce na to, abych řekla, že jsem úplně v klidu, když hraju velké zkoušky, kde už je celý ansámbl. Nejsem v klidu, mám skutečně respekt před tím, abych to odehrála dobře a abych chytla správná tempa. Zásadní je, abych hrála tak, aby se hercům dobře zpívalo, ale abych zároveň cítila hudební průběh zadaný dirigentem. A v tom cítím silnou zodpovědnost.

Takže se stejně ale musíš připravovat, musíš prostě ty věci trochu cvičit?

Já musím hodně cvičit. Muzikál pro mě není brnkačka. Vůbec. Kdybych řekla, že je to lehčí žánr, tak rozhodně není lehčí na hraní. Například po rytmické stránce je muzikál náročný a k tomu je v něm spousta textu, na který musím reagovat.

Máš nějaké koníčky? Zbývá ti vůbec čas na něco, čím si můžeš odfrknout?

Mým volným časem je rodina, mám dva kluky, 7 a 12 let. A domácnost. A fitko kousek od nás. Takže práce je mi vlastně koníčkem!

Velmi děkuji za rozhovor.

Text: Miroslav Ondra

PF od herců z komedie Prachy!

O přání do nového roku jsme poprosili herce ze silvestrovské komedie *Prachy!*. Svá poselství a touhy ovšem napsali jménem postav, které v této zběsilé frašce hrají. Možná je tedy dokonale pochopíte až po návštěvě tohoto představení. Za redakci Dokořánu vám přejeme, abyste do roku 2024 vkročili spolu s naší silvestrovskou premiérou vesele a radostně a našli ve všech následujících měsících celého roku mnoho důvodů k úsměvu!

Já bych chtěla své novoroční přání věnovat hlavně všem drahouškům, na které se často zapomíná, tedy všem kočičkám, čičinkám, micinkám a domácím mazlíčkům. Přeju jim hlavně hrozně moc zdraví, spoustu radosti a hodně páníčky.

Jean Perkinsová/Andrea Zelová

Přeju vám, ať hodně používáte hromadnou dopravu. Někdy vám to může změnit život. A já budu doufat, že ve vašem případě to bude k lepšímu. P.S. Peníze jsou až na prvním místě.

Henry Perkins/Aleš Slanina

Přeju všem rok plný hojnosti a splněných přání a snů, i těch největších! Třeba přestěhovat se s partou přátel do Barcelony – a to by byl teda masakr!

Betty Johnsonová/Lenka Janíková

Kufr plný štěstí a lásky a kdyby na něj nedošlo, tak aspoň věrného přítele, co vás vytáhne z Temže. Nebo aspoň z bryndy.

Vic Johnson/Petr Štěpán

Štěstí je krásná věc, ale PRACHY si za něj nekoupíš. Dávejte ovšem pozor, abyste k těm prachům nepřišli ve střetu se zákonem.

Seržant Davenport/Jan Mazák

Milí čtenáři, přeji vám do nového roku vše nejlepší, ať se vám daří, ať stoupá bezpečnost a klesá kriminalita v našem městě, k čemuž jsem já, jakožto čerstvý seržant detektiv, odhodlán maximálně přispět!

Policista Slater/Richard Pekárek

Tak už můžeme vyjet do toho nového roku 2024? Já jsem připravený. Moment, doufám, že vy taky. Přeji vám, ať jedete po celý rok vždy tou správnou cestou. Věřím, že to bude parádní jízda s minimem výmolů a spoustou nečekaných zataček. Jeďte vždy na plný plyn a pokaždé dojeďte šťastně do cíle.

Taxikář Bill/Patrik Földeši

Ja pzeju fšem, ať je neopuští chrachy a brá nálada!

Kmotr/Ondřej Halámek

Derniéra

Arthur Miller

POHLED Z MOSTU

klasické drama

režie Stanislav Slovák

Pohled z mostu Arthura Millera je drama. Řečeno prostě: drama jako bič. Takové drama jako bič nevypadá tak, že od začátku vidíme zoufalé, zhroutené lidi, kteří se drásají ve smrtelných křečích. Naopak. Na začátku jsou dobří, poctiví, slušní lidé s nejlepšími úmysly, všechno je příznivé tomu, aby „žili spolu šťastně až do smrti“ – jen je někde na vší té idylce malý flíček... A ejhle: o hodinu a půl později jen zíráme, co se těm dobrým lidem mohlo stát. Mohli si za to sami nebo to byla vyšší moc, zasáhl osud nebo si tím osudem byli

sami? To si musí každý rozhodnout sám. Pro nás je každopádně svátek hrát hru, která umožní ukázat tak silně a působivě nejednoduchost lidského osudu. Millerův *Pohled z mostu* je text, s nímž jsme se potkali moc rádi. Text, který nemusíte vylepšovat, složitě rozmotávat nebo snažit se mu pomáhat. Text, na kterém se vezete a jenom se snažíte panu autorovi jízdu nepokazit. Srdečně vás na tu jízdu zvou, v lednu a únoru máte poslední možnost.

Jan Šotkovský, dramaturg inscenace

Addamsova rodina v Brně

Peter Stoličný | 6. 11. 2023 | i-divadlo.cz

(...) V Městském divadle v Brně byl premiérován hudební příběh Addamsových 28. října 2023. V překladu Zuzany Čtveráčkové se režie ujal Stanislav Slovák. Dramaturgem byl Miroslav Ondra. Ponurou scénou v gotickém slohu navrhl Christoph Weyers a kostýmy Andrea a Adéla Kučerovy. Divák tedy viděl anglikánskou gotiku v plné kráse, ve které se temný příběh v nádherné nadsázce odehrával.

Jistě i díky překladu Zuzany Čtveráčkové a režii Stanislava Slováka byl herecký výkon protagonistů vtipný a humorný, což v muzikálech není vždy běžné. Pěvecké party a přirozený pohyb protagonistů na scéně jsou pro herce MdB docela samozřej-

mé. Žánr muzikálu je pro herce náročný. Všechny jeho složky musí do sebe přirozeně zapadat. Kdysi konstatoval náš, žel už nežijící odborník na hudební divadlo, dr. Ivo Osolobě, že v muzikálu, když nestačí dialog, musí se to vyzpívat, když ani to nestačí, musí se to vyjádřit pohybem, aby se zase vše pak vrátilo k dialogu. Přesně to se podařilo pod režijním vedením protagonistů Stanislavu Slovákovi. *The Addams Family* byl po této stránce učebnicový muzikál.

Hudební nastudování bylo, jak už je v tomto divadle zvykem, kvalitní, postarali se o to František Šterbák a Ema Javorová. Vše se dnes ozvučuje mikroporty a zvuková re-

žie citlivě reagovala na hudbu i hlasové dispoziční interpretů. Málokde jsou slyšet tak vyrovnané zvukové parametry jako v tomto divadle. (...) Stanislav Slovák, původně herec, který navíc absolvoval na DiFa JAMU také režii, využil právě své mnohaleté herecké zkušenosti a znalost diváckých reakcí ke kreativnímu přístupu k příběhu. Slovák umí rytmizovat. Ví, kde „šlápnout na pedál“ a kde „příbrzdít“, dokáže citlivě pracovat s tempem a rytmem. Výsledkem je pak pro diváky vděčná podívaná. Muzikál *The Addams Family* se v Brně povedl. A diváci to při závěrečném aplausu patřičně ocenili.

The Addams Family je legrační horor

Jan Trojan | 31. 10. 2023 | brnozurnal.cz

Své pověsti skvělé muzikálové dílny nezůstává Městské divadlo Brno nic dlužno. V sobotu 28. října uvedlo v premiéře na Hudební scéně hororovou muzikálovou komedii o podivínské rodině Addamsových. Podívaná pro všechny generace; skvělá výprava, nápadité kostýmy, podmanivá hudba, herecké a pěvecké výkony. Pod anglickým názvem *The Addams Family* se mluví i zpívá v češtině, pohybujeme se ovšem v New Yorku někdy v minulém století.

(...) Představení stojí na dialozích tří dvojic. Gomeze a Morticie Addamsových. Na druhé premiéře, kterou jsem navštívil, hráli Jiří Daniel a Andrea Zelová. Jsou kouzelní. Hned vás uvedou do komedie, máte pocit, že vidíte oživený komiks. Hra má i vážnější momenty, napětí a zvraty. Oba perfektně zvládají mluvené slovo i zpěv. Daniel je šarmantní i noblesní, také Zelová nádherně zpívá a oslňuje i svým ženským půvabem a pohybem. Nejinak tomu nepochybně je i u alternujících Adama Kaňáka, Alana Novotného a u Svetlany Janotové a Terezy Navrátilové. Další dvojicí jsou Mal a Alice Beinekeovi, rodiče Lucase, jehož herec-

kou partnerkou je Wednesday Addamsová. Druhá premiéra patřila Marku Kolářovi (alternace s Robertem Jíchou) a Lucii Bergerové (Lenka Janíková) a Šimonu Fikarovi (Adam nebo Josef Gazdík) s Klárou Ondrůškovou, která se střídá s Esther Mertovou. Také oni potěší diváka písněmi plnými vášně i komediálními scénami. Vše se nakonec motá kolem nejmladší dvojice Wednesday a Lucase, dopadne to dobře, jako v americkém muzikálu. „*Buď jako Addams a buď... svůj!*“ zpívají v závěru všichni.

Milou komediální postavou je černě oděný majordomus Lurch, vlastně zombie s výrazně namaskovaným obličejem s tmavým zvýrazněním očí (jako všichni předkové Addamsových!). Chodí na vysokých dřevácích, jeho výšku prodlužuje umělá křtice a místo řeči za smíchu obecenstva nádherně chrčí. Autoři jej nicméně nechají zazpívat krásnou píseň. O roli se dělí špičkoví herci a zpěváci Igor Ondříček s Ladislavem Kolářem.

Do koloritu Addamsovic rodiny patří ještě stále něco glosující Babička, romanticky laděný Strýček Fester a kluk Pugsley, bratr Wednesday. V těchto postavách se střídají oblíbené herečky Marta Matějová s Evelínou Studénkovou (do babiček mají daleko, u maskérů krásně zestárly), stejně tak Oldřich Smysl s Tomášem Sagherem a Matyáš Mičulka s Kryštofem Helbichem nebo Petrem Horkým. Mičulka, jehož jsem viděl, se své role rozverného kluka zhošťuje s nadšením a milým zaujetím. Jeho hlas je zvučný a čistý, do mutování má ještě daleko.

Pro rychle se měnící scény využil již zdomácnělý Christoph Weyers pohyblivé makety architektury starého amerického města, určitě si porozuměl s režisérem Stanislavem Slovákem a s choreografem Martinem Packem. Scénu dokreslují projekce Petra Hlouška. Orchester hraje pod taktovkou zkušené Emy Javorové nebo Františka Šterbáka, oba se podíleli také na přípravě sborových scén a vůbec na hudebním nastudování. Nový překlad se zachováním spousty vtipných replik pořídila Zuzana Čtveráčková.

Městské divadlo Brno s hlubokým zármutkem oznamuje, že v pondělí 20. listopadu 2023 ve věku úctyhodných 99 let zemřel

Jiří Dušek (14. února 1924, Cholína – 20. listopadu 2023, Brno)

Jiří Dušek, noblesní muž s charakteristickým hlubším hlasem, skvělý herec, recitátor a dabér, patřil k legendám brněnské herecké, rozhlasové, televizní i hudební tvorby. Narodil se 14. února 1924 jako Jiří Deutsch ve vesnici Cholína u Litovle na Hané do rodiny pravoslavného kněze Jaroslava Deutsche, jež se záhy přestěhovala do blízkého Štěpánova. Už v dětství si osvojil hru na klavír, kostelní varhany i většinu strunných nástrojů. Absolvoval reálné gymnázium v Olomouci, kde se spolužáky v pozdějších letech vytvořil jazzovou kapelu, v níž hrál na klavír. Po 2. světové válce, když se Jiřího otec vrátil s podlomeným zdravím z koncentračního tábora Buchenwald, kde byl vězněn za své profesní kontakty s chrámem sv. Cyrila a Metoděje, v jehož kryptě v červnu 1942 utichly životy parašutistů odpovědných za

atentát na Reinharda Heydricha, rodina ze zřejmých důvodů přijala změnu příjmení z Deutschovi na Čechovi, čímž zaniklo jméno slavného učitelského rodu.

K divadlu se Jiří Dušek dostal netypickým, v kontextu doby však pochopitelným způsobem: ve svých 19 letech díky kamarádovi nastoupil do souboru jihlavského divadla, aby unikl totálnímu nasazení. Když ale byla 1. září 1944 Němci uzavřena veškerá divadla v protektorátu, byl nakonec deportován do Vídeňského Nového Města, kde až do konce války opravoval vojenská letadla. V roce 1945 se přestěhoval do Brna. Nové příjmení Čech se mu ale příliš nezamlouvalo, a tak sáhl po příjmení své matky Soni, která se před svatbou jmenovala Dušková.

Jiří Dušek nejprve nastoupil do Městského divadla mladých, což byla tehdejší sou-

Pohádka máje (1955)

část Státního divadla Brno (dnes Národní divadlo Brno) a po organizačních změnách stál u zrodu Krajského oblastního divadla Brno, jež zprvu sídlilo na Jakubském náměstí, roku 1954 bylo přejmenováno na Divadlo bratří Mrštíků a roku 1965 se přestěhovalo na Lidickou ulici, kde pod názvem Městské divadlo Brno sídlí dodnes. Zde Jiří Dušek prožil, s výjimkou divadelní sezóny 1952/1953, kdy působil v Krajském oblastním divadle Olomouc (dnes Moravské divadlo Olomouc), celý svůj herecký život, během něhož ztvárnil přes 200 rolí.

Patřil k nejvýraznějším osobnostem hereckého souboru, a to zdaleka nejen díky své vysoké štíhlé postavě, jež ho zprvu předurčovala pro role milovníků a mladých hrdinů, jako byl Jan v Jiráskově *Kolébce* (1952) nebo hrabě Orsino ze Shakespearova *Večera tříkrálového* (1954). Současně se uplatňoval i jeho komediální talent, což dokazoval rolí Truffaldina v Goldonihovi komedii *Sluha dvou pánů* (1950). S hereckým a lidským zráním se jeho repertoár rozšiřoval a zahrnoval pestrou paletu nejrůznějších postav, jmenujme například Profesora Higginse v Shawově *Pygmalionu* (1955), role v Čechovových dramatech – Prozorov ve *Třech sestřích* (1961), Ivan Vojnickij ve *Strýčku Váňovi* (1964) či Gajev ve *Višňovém sadu* (1972), dále to byl Peachum z *Opery za pár grošů* (1961), major Krůta z prvního československého nastudo-

vání Kunderových *Majitelů klíčů* (1962), Jerry Ryan v inscenaci *Dva na houpačce* (1963), brigádní generál Ezra Mannon v Páskově nastudování *Smutek sluší Elektře* (1967), později titulní role v Dürrenmattově dramatu *Frank Pátý* (1971), Don Quijote/Cervantes v *Muži z kraje La Mancha* (1976) a další. Rolí, která se stala jeho velkolepým rozloučením se zdejšími jevišti a za niž od tehdejšího Krajského národního výboru obdržel i Krajskou cenu, byl pak nejvyšší písař Difaf v drammatizaci románu Ivana Kříže *Pravda o zkáze Sodomy* (1989) v režii Stanislava Moši. V jedné detailnější charakteristice Duškova herectví citoval Viktor Kudělka kdysi tuto pasáž: „Bylo to přesné, přemýšlivé a zkázněné herectví, nesené vnitřní noblesou herecké osobnosti, s níž prezentoval každou svou roli.“ V celé řadě titulů se Jiří Dušek objevil i na obrazovce či filmovém plátně, zmiňme alespoň hlavní roli ve čtyřdílném televizním seriálu *Legenda o živých mrtvých* (1971), kde zářil jako dobromyslný důstojník německého wehrmachtu major Lenz či dvoudílný velkofilm *Dny zrady* (1973), kde se představil jako francouzský velvyslanec Victor de Lacroix. Říkalo se prý tehdy, že žádný jiný herec neumí nosit uniformu a smoking jako Jiří Dušek. V daném výčtu nesmí chybět ani

S Janou Gazdtkovou v *Manon Lescaut* (1970)

S Helenou Trýbovou a Libuší Billovou
v dramatu *Sbohem smutku!* (1959)

triptych *Via Lucis* (1992), v němž ztvárnil hlavní roli Jana Amose Komenského.

Působil také v rozhlase, kde účinkoval nejen jako herec v inscenacích, ale také coby hudební režisér a komponista scénické hudby. Věnoval se rovněž pedagogické činnosti, od roku 1965 učil řadu svých následovníků melodram a umělecký přednes na JAMU, roku 1975 ovšem i na něj dosáhla ruka normalizace.

Významný otisk Jiří Dušek zanechal i v dabingu – stal se jedním z představitelů tzv. zlatých let brněnských studií, jež patřila k prvním, která se u nás tímto tehdy novým oborem zabývala. Výčet jeho rolí v daném oboru by byl dlouhý, připomeňme alespoň Harryho Lucka ve slavném americkém westernu *Sedm statečných* nebo Soramona ve francouzsko-italském thrilleru *Poslední adresa*. Ztvárnil také hlavní roli Doktora Schlütera ve stejnojmenném východoněmeckém snímku, jež byl vůbec prvním dabovaným seriálem v Československu. V roce 2002 získal od Herecké asociace prestižní Křišťálovou růži za recitátorskou činnost a roku

2009 obdržel Cenu Františka Filipovského za celoživotní mistrovství v dabingu.

Během poslední dekády minulého tisíciletí všechny své umělecké aktivity tlumil, aby se mohl naplno věnovat poslechu vážné hudby, četbě, zahradě a rodině. Kontakt s divadlem a s kumštem však vůbec neztratil – v roce 2014 otiskl své dlaně do Chodníku slávy před budovou Městského divadla Brno, v roce 2020 se osobně zúčastnil oslav 75 let od založení Městského divadla Brno, na kterých společně se svými dalšími kolegy odhalil Tabuli cti, a dokud mu to zdravotní stav dovozoval, navštěvoval coby čestný host i všechny premiéry našeho divadla.

Celý život byl věrný své manželce Miladě, jež před dvaceti lety zemřela na nevléčitelnou nemoc. Zanechal po sobě dceru Barbaru, vnuky Jiřího a Jana a právnučata Pavla, Tomáše, Vanesu, Nikolu a Kláru. Zemřel klidně nad ránem 20. listopadu 2023, jen několik týdnů před svými 100. narozeninami, kterých by se dožil 14. února 2024.

Čest jeho památce!

Sezóna 2012/2013

Devátou sezónu zahajuje 22. 9. premiérové uvedení klasické muzikálové komedie **Funny Girl** v režii Pavla Fiebera, již diváci odměňují bouřlivým potleskem. 19. 11. ke světové premiéře přivádíme muzikálovou situační komedii **Očistec**, jež je druhým dílem hudební trilogie *Osudová komedie* autorského tandemu Zdenek Merta – Stanislav Moša. K inscenaci je vydána i EP deska, kterou protagonisté podepisují při autogramiádě. 16. 3. se vestoje aplauduje prvnímu českému uvedení romantického historického muzikálu **Zorro** s horkokrevnou hudbou kapely Gipsy Kings v režii Petra Gazdíka. 11. 5. se děkují herci a členové realizačního týmu nadšenému sálu při premiéře legendárního tanečního muzikálu **Kočky**, jež uvádíme ve zcela nové koncepci režiséra Stanislava Moši. Originální pojetí patřičně oceňují nejen diváci, ale také odborné kruhy, které zahrnují Aleše Slaninu do širší nominace na Cenu Thálie za roli kocoura Rozumbrada. 9. 6. je ve foyer Hudební scény úvodním slovem Stanislava Moši zahájena výstava věnovaná dvacetileté návrhářské práci Andrey Kučerové.

Za oponou: Svazek manželský uzavírají Svetlana Slováková a Lukáš Janota a mezi vinicemi se koná svatba Evy Hrbáčkové a Zdeňka Helbicha, jejichž rodinu zanedlouho doplňuje druhorozený syn Prokop; Alena Antalová se díky dceři Maruše stává čtyřnásobnou maminkou; Jakub Uličník vítá prvorozenou dceru Rozárku a Klára Latzková prvorozeného syna Tobiáše; o nové přírůstky se rozšiřuje i Chodník slávy na Lidické ulici, kam svoje dlaně otiskují Hana Holišová, Petr Štěpán, Andrea Kučerová, Jaroslav Milfajt a Petr Hloušek, načež navazuje křest CD *Papežka*; Stanislav Moša je oceněn agenturou Dilia za celoživotní úspěšnou uměleckou činnost.

Sezóna 2013/2014

28. 9. v evropské premiéře představuje režisér Stanislav Moša muzikál **Flashdance**, jež zaslouženě sklízí všeobecné uznání. Nezapomenutelné ztvárnění svářečky Alex Svetlanou Janotovou oslovuje i hlasující v Nadačním fondu cen Alfréda Radoka, a to natolik, že prvně v historii Radoků se do nejužší nominace dostává výkon za muzikálovou roli! A v závěsu přichází i širší nominace na Cenu Thálie a na Cenu Divadelních novin. 18. 1. se poprvé na českém jevišti ocitá muzikálová komedie **Mladý Frankenstein** v režii Petra Gazdíka, která umnou parodií na frankensteinovské téma baví premiérové publikum i porotu Thálií, která do širší nominace na tuto cenu navrhuje Milana Němce za výkon v titulní roli. 5. 4. při premiéře znepokojivě aktuální klasické komedie **Benátský kupec** v režii Stanislava Moši Hudební scénu zaplavuje nejen 10 m³ vody na jevišti, ale též neobyčejný ohlas premiérového obecnstva v hledišti. 17. 5. si autoři Vašo Patejdl, Ivan Hubač, Eduard Krečmar a Martin Hrdinka užívají zaslouženého aplausu při světové premiéře muzikálu **Don Juan** v režii Petra Gazdíka.

Za oponou: Do společného života sňatkem vchází Marta Prokopová a Michal Matěj; Petr Hloušek se díky dceři Noemi stává čtyřnásobným otcem; rodičovskou premiéru zakouší Eliška Ondráčková se synem Brunem, Eva Jedličková s dcerou Amálkou, Pavla a Dušan Vitázkovi s dcerou Barunkou, Michal Isteník a Mária Lalková se synem Matějem i Aneta Majerová se synem Severínem; dvojnásobnou radost zažívá Johana Gazdíková s dvojčátky Ondrou a Petrem; do síně slávy otiskem dlaní do Chodníku na Lidické vstupují Svetlana Janotová, Ivana Vaňková, Boleslav Polívka a Jiří Dušek a věhlasnou linii in memoriam zdobí otisky bot Ladislava Lakomého, Jaroslava Dufka a Igora Vavrdy.

Text: Kateřina Vižďová

Dramatizace románu o ženách, víře a zlu

Brněnská rodačka Kateřina Tučková, autorka románů *Vyhnutí Gerty Schnirch*, *Žitkovské bohyně* a dalších, je v současné době jednou z nejlepších a nejprodávanějších českých spisovatelek. Na její poslední román s názvem *Bílá Voda* čekali čtenáři celých deset let, kdy autorka procházela archivy, studovala materiály, mluvila s pamětníky, pobývala v klášteře a také prošla složitým duchovním hledáním, které jí pomohlo přiblížit se k jejím postavám i zevnitř. Sama říká, že je to její nejprožitější kniha, a získala za ni Státní cenu za literaturu za rok 2022. Malá zastrčená vesnice s poetickým názvem *Bílá Voda* skrytá ve stínu pohraničních hor. Sem kdysi přicházely zástupy poutníků vyprosit si pomoc u zázračné sošky Panny Marie. O několik století později právě sem přijíždí Lena Lagnerová, aby se tu skryla před svou minulostí, která ji přivedla na pokraj sebevraždy. Namísto klášteřa s početnou řeholní komunitou tu však najde pouze několik řádových sester vedených svéráznou řeholnicí Evaristou. Ta přišla do Bílé Vody o poslední zářijové noci roku 1950, kdy komunistický režim zosobněný démonickým páterem Plojharem odvedl v rámci Akce Ř všechny řádové sestry do sběrných klášterů. Mladičká Evarista tehdy dostala na výběr: vrátit se do civilního života, nebo s ostatními sdílet jejich příští osud. Nezaváhala ani na okamžik. Stejně jako všechny řeholnice byla

nasazena na nucené práce a vystavena ponižování v komunistickém kriminále i mučelní, aby se vzdala víry v Boha. Marně. Lena však zjistí, že tím Evaristin dramatický příběh pouze začíná, a brzy pochopí, že démoni obcházející minulost bělovodských řeholnic nezmizeli, a navíc jsou součástí i jejího vlastního osudu. Lena dál pátrá nejen po osudech sester z Bílé Vody, ale také se noří do vlastního nitra plného bolesti...

Román i inscenace se strhujícími ději jsou inspirovány skutečnými událostmi, kniha zpřítomňuje nejen opomíjenou kapitolu totalitního bezpráví, ale otevírá i otázku nerovného postavení žen v církvi a vlastně i v celé společnosti.

Městské divadlo Brno přinese jevištní adaptaci nejnovějšího románu **Kateřiny Tučkové** v dramatině a režii výrazného režiséra **Doda Gombára**, který je znám divákům našeho divadla například svými adaptacemi literárních děl *Žitkovské bohyně* (*krev je krev*) také z pera Kateřiny Tučkové (2017) či *Ztracený ráj* (*zpráva o člověku*) podle Johna Miltona (2020). Světovou premiéru adaptace tohoto bestselleru uvedeme na Činoherní scéně **10. a 11. února 2024**. Autorkou hudby bude **Vladivojna La Chia**, scénou a kostýmy navrhne **Eva Jiřikovská**, o pohybovou spolupráci se postará **Denisa Musilová**, dramaturgem inscenace je **Miroslav Ondra**.

Z hereckých osobností, které se promění ve velké množství postav tohoto mnohovrstevnatého románu, se můžete těšit na **Lenku Janíkovou**, **Markétu Sedláčkovou**, **Dianu Velčickou**, **Eriku Kubálkovou**, **Drahomíru Hofmanovou**, **Radku Coufalovou**, **Svetlanu Janotovou**, **Pavlu Vitázkovou**, **Janu Musilovou**, **Máriu Lalkovou**, **Zuzanu Holbeinovou**, **Lenku Bartolšicovou**, **Evu Jedličkovou**, **Elišku Skálovou**, **Elišku Horňákovou**, **Mímu Krajčovou**, **Nikol Wetterovou**, **Jana Mazáka**, **Dušana Vitázka**, **Petra Halberstadta**, **Oldřicha Smysla**, **Patrika Földešiho**, **Jana Valeše** a další.

Nepřehlédněte

Anketu portálu i-divadlo.cz díky vám ovládlo Městské divadlo Brno

Od 28. září do 11. prosince 2023 probíhalo na komunitním portálu i-divadlo.cz divácké hlasování ve výroční anketě. V pěti kategoriích zde uživatelé webu hodnotili herecké výkony, umělecké počiny a inscenace, jejichž oficiální premiéra se uskutečnila v období od září 2022 do srpna 2023.

Dalo by se říct, že o výsledcích rozhodl již první měsíc v daném rozmezí, neboť z celkového počtu 550 hlasujících se jich nejvíce rozhodlo udělit bod historickému muzikálu Robina Schenka, Petra Štěpána a Miroslava Ondry *Devět křížů*, jenž měl světovou premiéru v režii Petra Gazdíka 24. září 2022 a stal se tak **Nejlepší inscenací sezóny 2022/2023**.

Ruku v ruce s tímto oceněním jde i vítězství **Kristýny Daňhelové** v kategorii **Nejlepší ženský herecký výkon sezóny 2022/2023** za roli dívky Elišky ve zmiňovaném titulu *Devět křížů*.

A důkazem, že nádherné zážitky vám naše divadlo poskytovalo kontinuálně po celou sezónu, je pak umístění na **2. příčce** v kategorii **Nejoblíbenější divadlo sezóny 2022/2023**.

Vážíme si vaší přízně!

V příštím čísle

- Rozhovor s režisérem Dodo Gombárem.
- Výsledky a reportáž z udílení Cen Křídla za sezónu 2022/2023.
- Povídání s Ondřejem Studénkou.
- Plakát Roberta Jíchy.

Mediaální partneři

RENGL

DOKOŘÁN leden 2024

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

290. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 14. 12. 2023

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvil

Titulní strana:

foto: Nikol Wetterová

Alan Jay Lerner, Frederick Loewe

MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU)

režie Stanislav Moša

15. až 18. února

na Hudební scéně

Eliška Skálová

Premiéra 16. a 31. prosince na Činoherní scéně

